

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 269. SZÁM

ÁRA 50 FILLÉR

KEDD, 1953 NOVEMBER 17.

„Továbbfejlődésünk kulcskérdése: a mezőgazdaság fejlesztése“

A megyei pártaktíva ülése

Hétfőn a Megyei Pártbizottság székházában ülést tartott a megyei pártaktíva. Az aktíva értekezleten résztvettek a Megyei Pártbizottság tagjain kívül a megye járási pártbizottságainak és tanácsainak vezetői, tömegszervezeti funkcionáriusok, egyes üzemek párttitkárai és termelősövetkezetek vezetői. Az aktíván résztvett Szabó István elvtárs, a Központi Vezetőség tagja, Kerekes Antal elvtárs, a Megyei Pártbizottság párt- és tömegszervezetek osztályának vezetője nyitotta meg az ülést, majd Stozieski Ferenc elvtárs, a Megyei Pártbizottság tagja tartotta meg beszámolóját.

Megnőtt a párttagság aktivitása

Stozieski Ferenc elvtárs bevezetőjében arról beszélt, hogy a Központi Vezetőség június 28-i határozatának megvitatása során a párttagság körében növekedett az aktivitás, a vitakésztség. Sokkal bátrabban bírálják a párttagok az alapszervezeti vezetőségek munkáját, vagy a felsőbb pártszervek tevékenységét. Soha nem látott mértékben bontakozott ki a termelősövetkezetekben dolgozó tagok aktivitása a tisztelettel személynél. Komoly eredmény az is, hogy a pártbizottságokat a dolgozók saját személyi problémájukon túl közérdekű ügyekben is felkeresik és sokkal határozottabban lépnek fel azokkal szemben, akik problémáik elintézését halogatják. Sok hibát vetettek fel a tömegek. Számos

megbírált vezetőnél azonban az önbírálat formális volt és csak mint ünnepélyes fogalom hangzott el. Részükről nem történt törekvés a felvetett hibák folyamatos kijavítására. Jellemző példa erre a Debrecenben mutatóköz lakásprobléma. A kidolgozott építési program végrehajtásának egészen a legutolsó napokig nem volt egy felelős gazdája. A megyei tanács a felelősséget a városi tanácsra, a városi tanács viszont a vállalatok felé próbálta áthárítani. Ugyanakkor a városi pártbizottság komolyabb intézkedések nélkül szemlélte ezt a súlyos viszályt. Hasonló jelenségek mutatkoznak az egészségügyi, valamint a kulturális problémák megoldásánál is.

A kollektív vezetésről

A továbbiakban arról beszélt, hogy nőtt a pártválasztmányok, a pártbizottságok tekintélye, valamint politikai irányító szerepe az elmúlt négy hónapban. Ebben jelentős része van annak, hogy kezd meghonosodni a kollektív vezetés a pártszervezetekben, a fontosabb kérdéseket közösen vitatják meg s a vitában valóban a felvetett legjobb javaslatok emelkednek határozattá. A kollektív hozott határozatok végrehajtásában elmosódik azonban az egyszemélyi felelősség kérdése. Tapasztalható bizonyos fokú ellenállás is egyes vezetőknel a megszokott, bevált, régi gyakorlattal való szakítás terén. A Központi Vezetőség határozata után például Bárándon a függetlenített párttitkár elvtárs egyszerűen kijelentette, hogy „a kormányprogram és Nagy Imre elvtárs beszéde megnehezítette a munkát s az ő tekintélyét „tönkretette“. Az új módon való vezetésre az átállás még nehezebb körülmények között történik az alsóbb tömegszervezeti és állami vonalon.

Vajon kaptak-e a vezetők elegendő segítséget a vezetés megváltoztatásához? Vajon éltek-e megfelelően a párttagság és a dolgozó tömegek által felvetett javaslatokkal, figyelembe vették-e azokat? Azt kell mondanunk, hogy számos vezető figyelemmel kívül hagyta ezt a nagyon fontos dol-

got, érzéketlenül vált azoknak a véleménye iránt, akik őt választották meg vezetőnek. A nagyletel járási pártbizottság szervező titkára például a feléje felvetett bírálatot nem segítésként, hanem sértésnek vette. Nem a hibák kijavításának útját, hanem mindenképpen saját igazát igyekezett bebizonyítani. A sárregárdvari párttitkár elvtársat pedig azért váltották le, mert a Központi Vezetőség határozata után sem vette figyelembe a dolgozók helyes javaslatát, sőt durván visszautasította azt.

Beszélt Stozieski elvtárs a dolgozók életszínvonalának fokozatos emelkedéséről is. Pártunk kormányunk az életszínvonal emelését tűzte ki főfeladatul az elkövetkezendő időkre. Ezt a feladatot nekünk végre kell hajtani. Elsősorban a mezőgazdaságban, mert az biztosítja a több gabonát, több húst, zsírt, a közszükségleti cikkek előállításához szükséges nyersanyagot. Ezért nagyon fontos teendő, hogy mezőgazdaságunkban biztonságos, jól megtermelt valósítsunk meg. Itt nem kevesebbről van szó, mint arról, hogy a hatalmon lévő munkásosztály a dolgozó parasztsággal még szorosabb szövetségben tovább erősítse népi államunkat, a proletárdiktatúrát. A kormányprogram és a megtett intézkedések ezt elősegítették.

A termelősövetkezetekbe több, mint 700 család lépett be

Meg kell mondanunk öszintén, hogy a megyei pártbizottság nem mutatta meg az ipari munkásság előtt e kérdés jelentőségét. Mi erőnket elsősorban

a termelősövetkezetek megszilárdítására fordítottuk, emiatt háttérbe szorult az üzemekben végzett politikai munkánk. Igaz, eltrükt azt, hogy a kormány-

program megjelenése óta a megye területén működő tiszteketbe főbb mint 700 család lépett be — és három új tsz alakult. Sokat javult Hajdú-Biharban is a hatóságok és a dolgozók kapcsolata. Mégis egyes esetekben nem szereznek érvényt a törvényességnek. Egyeken id. Hajdu János kulák még mindig 14 mázsa napraforgóval tartozik az államnak. Egy szemzet sem adott be eddig, mégsem vonták a kulákot felelősségre. Ezért van a megyében több mint 6000 bántaralékos. Egrészlet a Központi Vezetőség határozatának megfelelően meg kell szüntetni a dolgozók felesleges zaklatását, ugyanakkor akik nem tesznek eleget az állammal szembeni kötelességüknek, azokkal szemben alkalmazni kell a büntetőszankciókat. Ezt kívánja meg a becsületes dolgozók érdeke.

Hosszan szót Stozieski elvtárs a megyei aktívájánál eltrükt arról, hogy továbbfejlődésünk kulcskérdése a mezőgazdaság fejlesztése. Minden rendelkezésre álló eszközzel növelni kell a parasztság termelését, azonban elsősorban az élelmiszertermelését. E célkitűzés megköveteli, hogy Hajdú-Bihar területén is növeljük az egyéni paraszti biztonságérzetét, termelési kedvét. Biztosítani kell részükre a gépi munka lehetőségét, a több jövedelmet jelentő szerződések kötését, minőségi magot, tenyésztésre alkalmas fajállatot, műtrágyát, stb.

Biztosítani kell az új tervévre való átmenet zavartalanását

Több elvi probléma, így a NEP helyes alkalmazásának, a középparasztsággal való szövetség kérdésének és a szocialista építész új szakaszának megvilágítása után Stozieski elvtárs a feladatokról beszélt. Hangoztatta, hogy az 1953. évi terv sikeres teljesítésével párhuzamosan biztosítani kell az 1954. évi terv készítését, hogy az átmenet zavartalan legyen. Szólt a munkaverseny fokozottabb kiszélesítéséről, amely elsősorban a minőség megjavítására, a termelékenység emelésére, az önköltségek csökkentésére, a legzigorúbb takarékoságra irányuljon. Biztosítani kell, hogy a pártszervezet politikai irányítója, a szakszervezet pedig szervező legyen a versenymozgalomnak. Fokozottabb támogatást kell adni a műszaki értelmiségnek, akiknek viszonyt kötelességük a versenymozgalom műszaki feltételeit biztosítani.

Minden vezető feladata: nap, mint nap gondoskodjék a dolgozók szükségleteiről, jogos igényeik kielégítéséről. Rákosi elvtárs október 31-i ülésén: „A területfejlesztés és a dolgozókról való gondoskodás elválaszthatatlan.“ Ha ezt következetesen végrehajtjuk: javul a dolgozók aktivitása, javul a munkafegyelm, Meg kell szüntetni további

(Folytatás a 2-ik oldalon)

A művészeti egyesületek járási értekezlete elé

Nagy szereplőre gyülekeznek ismét megyénk kultúrportjai, hogy bizonyítsák tevékenységüket: népművészeti alkotókéde- nek fennmaradása és a haladó hagyományok felhasználásával új művészeti teremt, amelynek középpontjában a szocializmust építő ember áll.

A múlt évi versenyben megyénk sikeresen vett részt. Több egyesület eljutott a budapesti bemutatóra is, ahol méltóan képviselte megyénket. Azonban — éppen a párt és kormány új programjának fényében — észre kellett vennünk, hogy a néhány — minőségileg is kiváló — egyesület nem tükrözi hűen megyénk kultúrportjainak helyzetét. Nemesak arról van szó, hogy a legszélesebb tömegek művelődési és szórakozási igényeit nem elégítettük ki kellően, hanem arról is, hogy az egyszerű dolgozóknak szunnyadó rejtett művészeti alkotóerőt sem bontakoztatjuk ki eléggé. Nem használtuk ki lehetőségeinket sem. Van olyan vidékünk, mint pl. a polgári járás majdnem teljes egészében — benne Tiszacséce, a Hortobágy népművészeti egyesület legjobbjai, ahonnan alig képviseltek magukat a művészeti tömegmozgalomban.

Nem kielégítő a tömegmozgalom művészeti színvonala sem. Különösen sok a tennivaló a színjátszás terén. De többet kell tennünk azért is, hogy jóval több olyan körünk legyen, mint a hajdúszóvát, vagy sárregárdvari.

Annak az általános hibának, hogy a tömegmozgalom művészeti színvonala alacsony, a főforrása abban van, hogy egész népművelési munkánk — benne a művészeti munkánk — nem volt elég becsülve. Ez — nagyrészt — abból az általános politikai hibából eredt, amelyet most igyekszünk a pár útmulatósa szerint felszámolni. Hogyan jelentkeztek a politikai hibák művészeti életünkben, művészetszemléletünkben? Ugy, hogy mindent megreven és egyoldalúan az ipari és mezőgazdasági termelés érdekeinek akarunk alárendelni. Helvesen mondták nemrég az egyik üzemi kulturmunkás, hogy egyszerűen másszor már egy kultúrterest nem tudták a dolgozók, hogy termelési értekezleten, vagy kultúrterest vannak, annyira agyonpolitizáltuk a műsört“. Ez az „agyonpolitizálás“ odáig fajult, hogy csak a kultúrterest tartották az egyedül helyes kultúrterest. A jelszót valahogy így fogalmazták meg: „A kultúra annyit ér, ahány mázsa búzát vitet be a dolgozó paraszttal, vagy ahány százalékos emelkedik a grafikon“. A kultúra ilyen leszűkítése oda vezetett, hogy pl. egy igényesebb háromfelvonásos darab bemutatására egyszerűen nem is mert vállalkozni a kultúrterest. Esetleg a téli kultúrterest — ott is csinálják, — de már nyáron el sem lehetett képzelni, hogy ilyesmit bemutatasson, hiszen „a nyár a kultúrterest ideje“. — mondták, s ez időre száműztünk minden mást a művészeti munkából.

Miután felfedtük az „agyonpolitizálás“ helytelenségét, egyesek éppen a kormányprogramra hivatkozva már azt mondták: „Nem kell politika!“ Mondani

sem kell, hogy erről szó sincs. Nem kanyarodunk vissza a „Művészet a művészetért“ burzsoáz gyakorlatához. A művészetnek továbbra is szem előtt kell tartania a szocializmus politikai céljait, de ezt nem szabad egyoldalúan értelmezni. A jövőben hitelesebb, emberibb módon kell politikáznunk a művészettel; emellett többet kell törődnünk a műveltség terjesztésével, az igényes művészeti feladatok megoldásával, a kulturált szocialista emberhez méltó szórakozással. A mostani járási versenyek alkalmával ezeket az elveket már érvényesíteni kell. Ennek érdekében ez alkalommal egyéni versenyek is benevezhetnek (mesemondók, szavaiók, táncosok, művészi felolvasók stb.). Bekapcsolódnak a versenybe a díszítőművészetet foglalkozók is. Azonban már most fel kell hívni a figyelmet, hogy éppen a magánzámok terén, a szórakoztatás elve alapján — ismét jelentkeznek majd a rothadó polgári szemlélet, jönnek majd a malakodó magánzámok, a bányu vicek és kuplék, nvögyebűgő énekesek. Ezekkel szemben fel kell lépünk meggyőző szóval, türelemesen meg kell magyarázni, hogy a szocializmust építő ember izléses szórakoztatásért mi nem visszafelé — nem a hanyatló polgárság lomtarába nyulunk másorszámokért.

A mostani versenynek változtatnia kell azon a rideg, bürokratizált magatartáson is, amelyeket eddig a csoportokkal szemben sok helyen alkalmaztak. Nem törődtek olyan alaposan a kérdéssel, mint helyiség, tüzelő, a művészeti munkához nélkülözhetetlen kellékek (kották, hangszer, műsoranyag, díszlet stb.). De nem törődtek olyan fontos „kellékekkel“ sem, mint az elismerő, bátorító szó. A járási kultúrterest irányítói és bírálóbizottságai tartásuk ezt személynél. Szerezzenek és szereztesseknk érvényt ezeknek a követelményeknek. Ne tőrjék meg azt a régi rossz gyakorlatot, amely szerint inkább „dróton rángattuk“ s dorongoltuk a csoportokat, mintsem emberségesen foglalkoztunk volna velük és biztostítottuk volna a jó munka feltételeit.

A népi alkotásoknak az eddigieknél nagyobb jelentőséget ad a mostani verseny. Széles körben segítsük elő az új népdalok születését (tavaly Hajdúszóvát mutattott e téren követendő példát), buzdítsuk a népi mesemondókat, népi hangszerkészítőket, és népdal-énekeseket felépítésre s nem utolsó sorban a népi rigmusmondókat, hiszen népi alkotás ez is. Ne feledjék a művészeti területen dolgozók a következő sorokat: „Ha oly magának nem is érnek, Mint a drámák, ódák és regények“. De a harcban előljárnak, Mindig bátrak és kemények. A riemusok, Az ipari közlegények“.

Ujabb nagy erőpróbat jelent művészeti csoportjaink számára az előttünk álló verseny. Igyekezzenek elmélyült alapos munkával helytállni ezen az erőpróban is, hogy ezzel ismét jelentős lépéssel vigyék előrébb az új magyar kultúra ügyét.

Nagy László J. MT művészeti előadó.

M. VASÁRNAP

Honvéd

árnap csapatát... idében: Salgó... A társai mék... nem sok siker... nek. A D Honvéd... erenci támadó... az eredmény k... telen már komoly... komotiv számára.

RÖS CSILLAG — TRAKTOR

st rendeznek ma Lokomotiv pályán. Idéért a D. Vörös... on játszik a volt Lokomotiv csapata.

06 — RMENYBEN

arigóhajnaloságha... atos csoportban... ma befejeződnék... st. Traktor és a... és csapata. A két... rül be a megyei... a mai mérkő... áodik csoportból... Sportkör csapa... hajnokság részve... lett.

DÖZSA 1:1 (1:0)

er néző vezetle: Fenyesi, illetve... rómú, de nem... hozott. Az első... szünet után a... t a Hia-férek... en ötletesebben... t azonban nagy... t ezt ellenfélro... an a döntetlen

RTHIREK

szegényi minisz... velési és Sport... port érdemes mo... o ki Nyira. Orko... Hnikna sorozt... ka terén ezérett... A svajci labda... a FC Chaux de... alnokságban pedig... zelt. — Az... óltás egybe... után Leninvárd... an Kiebbe, majd... — A megyei... késgre már több... pat vezetett. —... reenci labdarúg... re a felismerés... meg a stadion... D. Lendüet 4:1... bra is veretlen a...

ZUNK egéd.

l. közműveske... Kónya, Elcs sá... krc, 8 állás és... a biztárvá... eri Ingynye há... Szegedieké... Fi. jutalmat... rozgasztási fel... lalat, Hatvan u... AH

NFOLYAM meg-

a Tánctantók... égének. S s... kcolájában De... t m e kelte... D. Látani csoport... tti csoport 7:10... ff táncsnár.

LALAT fel-

gúvost, szerszám... demz.érett, m... hó esztendőlyot... genitót, Jelen... 6 hó 17-18-án... a Töbörz törd... fentérezés új 26... tésrehozás... ére raj: szüké... AH

FOK, Köszönet

VI. n. évi Erőf... és keskeny... fideg, valam... zési igényüket... apban legyez... gy az igényt fel... a zavartalan... deklében. Ké... renesen áru... pes árjegyzéket... t szakítás... lli 7 főek Deb... eshadereg... AH

AM 7 főek Deb-

hadereg útja 27... azokat a magán... ek szervetlen... határcsótól szá... ónapon túl javi... ott kézzelke... költői számú... on belül vez... ülésben átadjuk... ri Áruházak és... végett. Horvá... kevézt. Horvá... dó, három szába... t, teljes komf... Hétfő kedd... ánap. Bere éyi

„Továbbfejlesztésünk kulcskérdése: a mezőgazdaság fejlesztése“

(Folytatás az 1. oldalról)

az egyes iparcikkekben indokolatlanul fennálló hiányokat. A pártvezetők is úgy tekintik a kereskedelmet, mint a falu és a város közötti kapcsolatot, a munkás-paraszt szövetség megszilárdításának egyik eszközét. Fontos feladat a termelőszövetkezetekben a zárszámadások politikai és technikai előkészítése; a téli politikai és szakmai oktatás sikerre vitele, a mélyszántás határidőre való elvégzése; a gépjárműjavítás alapos elvégzése; az állatállomány zavartalan átteleltetése érdekében a silózás biztosítása; meg kell szüntetni a termelőszövetkezetek belső ügyeibe való beavatkozást, a parancsolgatást a tanács és a különböző állami vállalatok részéről, ezen keresztül érvényt kell szerezni szövetkezeti demokrácia teljes kibontakozásának.

A feladatok felsorolása után Stojicski elvtárs hangoztatta: a fenti feladatok megvalósításának előfeltétele a pártvezetők és a pártisztervek munkájának megújítása keresztül a párt és a tömegek közötti kapcsolat fokozott elmélyítése, megszilárdítása. A kollektív vezetés kezdeti eredményeit tovább kell

Szabó István elvtárs felszólalása

— Ennek az aktív ülésnek az a feladata, hogy megvitassa és megértse az alsóbb szervekkel, hogy mit jelent a Központi Vezetőség határozata, mit jelent az, hogy továbbfejlesztésünk kulcskérdése a mezőgazdaság

szélesíteni. A megyei pártbizottságnak példát kell mutatni, hogy az önbizalmát állandó alapja legyen a munkának. A legsürgősebben meg kell szüntetni az ideológiai munka több helyét tapasztalható lebecsülését. A párt és a kormány által kitűzött feladatokat csak jól képzett, a célt világosan ismerő elvtársakkal lehet megoldani.

— A fenti feladatok nem könnyűek, de igen népszerűek, mert dolgozó népünk jobb és szebb életét segítik és biztosítják. Ha a vezetést megújítjuk, joggal számíthatunk dolgozó népünk támogatására, a feladatok megvalósításáért vívott harcban, amely újabb hatalmas lépést jelent előre a szocializmus építésében.

Stojicski Ferenc elvtárs beszéde után hozzászólások következtek. A beszámoló feletti vitában igen sokan felszólaltak, többek között Farkas Sándor, Fónay Sándor, Nagy Mihály, Horváth Sándor, Szombati István, Györi Gáspár, Nagy József, Kóti Gábor elvtársak. Az aktíván felszólalt Szabó István elvtárs, a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének tagja is. Felszólalásában a többek között a következőket mondta:

fejlesztése. Ha ezt nem értjük meg, akkor nem értjük meg a párt politikájának, kormányunk programjának fővonalát, lényegét. Meg kell értenie minden pártfunkcionáriusnak, de pártunk minden tagjának is: nem-

csak arról van szó, hogy az elmúlt években az ipar nagyarányú fejlesztésével nem fejlődött párhuzamosan a mezőgazdaság és most ezt pótolni kell, hanem arról, hogy a szocializmus gazdasági alaptörvényét sértենek meg, ha nem fejlesztjük nagy mértékben a mezőgazdaságot, a mezőgazdasági termelést. Hiába beszélünk életszínvonal emelkedéséről, ha figyelmen kívül hagyunk, hogy a mezőgazdaság termelje az élelmet, az ipari nyersanyagok egy részét. A cél az egész dolgozó nép életszínvonalának állandó emelése, de e cél eléréséhez most a mezőgazdaság fejlesztésén keresztül vezet az út. Ezt kell megérteni mindenkinek, vezetőnek, egyszerű párttagoknak, vagy egyszerű dolgozóknak egyaránt. Az egész nemzet ügye ez, hiszen ettől függ egész népünk további felemelkedése.

Szabó István elvtárs felszólalása további részében arról beszélt, hogy az elvi kérdéseket mindenütt tisztázni kell, hogy mindenki megértse mit miért kell tenni, mert ez óriási ösztönzést, lelkesedést ad a traktoristának, az állami gazdaság dolgozójának, a szövetkezeti tagoknak egyaránt. Külön szót Szabó elvtárs az egyéni gazdaságalkodó parasztsággal való bánásmódról is.

— Az egyéni dolgozó parasztsággal nem csak mellékesen, hanem ösztönözni, becsültelesen foglalkozunk. Ugy, mint akikre szükség van a kulcskérdésnél, akik nélkül nem tudjuk a többtermelést az egész mezőgazdaságban megvalósítani. Falusi pártmunkánknak eddig éppen ez volt a gyenge pontja és ezen kell most az elkövetkezendő időkben változtatni. Világosan kell látni minden vezetőnek, hogy a mezőgazdaság fejlesztése nem egy feladat a sok közül, hanem a főkérdés, a kulcsa a szocializmus építésének.

A felszólalásokra Stojicski Ferenc elvtárs adta meg a választ.

A MOLOTOV KOLHOZ TEHENÉSZETE

Nem messze Moszkvától van a ramenszki kerület Molotov kolhoza. A gazdaság fő üzeme a zöldségtermesztés és a szarvasmarhatenyésztés. A kolhoz állattenyésztéséről Jevg. Kriger az Izvesztyijában cikket írt.

— A kolhozban új istállókat építettek — írja cikkében. — A falak világos tégltől készültek, nagy ablakokkal. Az új istállók tágasak, napfényesek. A padlót cementezett, aszfalttal burkolt és naponta többször beszójják fűrészpórral. A folyosókon váltóval és forgató koronggal felszerelt kötélpálya húzódik, amely megkönnyíti a szállított csikkek kezelését. A falakon hőmérőket helyeztek el. A tehenészetben a munkát gépesítették. Azelőtt a fejők jöformán egész nap fáradoztak, fejni kellett hajnalban, reggel, napközben és késő este. Egy műszakban dolgoztak és fejenként 9 tehen gondozását végezték el. A gépesítés után két műszakban dolgoznak, most már 20 tehen gondozását kell elvégezni, de mégis jut idő pihenésre, tanulásra és az állatok jobb gondozására.

Csak az itatás javítása 15 százalékkal emelte a tehozamot

— Óriási változás ment végbe nálunk — mondotta Praskovja Szergejevna Novikova, a Szocialista Munka Hőse. — Azelőtt bizony belefáradtunk a vízfordásba. Magunk készítettük elő a ta-

Magyar! Hajnal hasad!

Vigadj, magyar hazai s meg ne tagadd tömött
Javáidról azt a valódi örömet,
Amelyért vig hanggal ekhözik a Mátra,
Az egész országban harsogó vívára.
Vége var már, vége a hajdani gyásznak,
Lehasadoztak már a fekete vásznak,
Melyeket a fényes világosság előtt
A hajdani idők mostohás keze szőtt.

Az eltépett gyásznap rongyainál fogva
Tündöklök egy nyájas hajnal mosolygva.
Setét völgyeimre sugárit ereszt,
Mellyet a megrögzött vak homályt szeljeszt.
Biztatja hazánkat vidámitó lépe,
Hogy már a magyarok napja is kilépe,
S rövid időn felhagyjék a delpontjára,
Hogy világosságot hintsen valahára.

Kelj fel azért magyar! Álmodból serkenj fel,
Már orcadra süt a nyájas égi fel.
Kelj fel! s ássis Múzsdáddal közsöntséd,
Elte háládó indulatid öntséd.
Örvendj, hogy elmulván a setét éjszaka,
Mecnyit a napkelet bársomjos ablaka.
Ezáltal egy kövér reménység táplálhat,
Hogy még napod fényes delére felszállhat.
Lesz még a magyarnak olyan dicső neve,
Amilyen volt a Márs mezején évek;
S még azok is laurust fűznek magyarintra,
Kik most fanygás orral néznek herosintra.

Idvez légy, szép hajnal! ragyogtasd fátyladat,
Vig egünkön mulasd mosolygó orcadat.
Jer! imé Nmáfás már a vig Dumának
Elődbe koszorús fővel indulának.

Ezt minap egy jámbor magyar énekelte,
S benne a huszadik századot képzelte.

CSOKONAI VITEZ MIHALY

A MÉH jelentése a fémgyűjtő verseny első kétheti eredményeiről

A megyék vasgyűjtő versenyében — a MÉH első kétheti értékelése szerint — Hajdú megye az első, második Baranya, harmadik Szolnok megye. Vas és Pest megyében a fémgyűjtési

terv felét már teljesítették, másutt még nem.
A városok közül Komárom, Tatabánya, Kalocsa, Komló, Szentendre fémgyűjtői példamutatók, tervüket 100 százalékos felül teljesítették.

Megérkezett az új jugoszláv követ

Dalibor Soldatio rendkívüli követ és meghatalmazott miniszter, Jugoszlávia új magyarorszá-

gi követe november 15-én Budapestre érkezett.

Hazánkba érkezett a Német Demokratikus Köztársaság kulturális küldöttsége

A magyar-német kulturális egyezmény 1954. évi munkatervének tárgyalására november 16-án Budapestre érkezett a Német Demokratikus Köztársaság kulturális küldöttsége. A küldöttség vezetője Franz Wohlgenuth, a NDK felsőoktatásiügyi államtitkárság helyettes vezetője, a küldöttség tagjai: Karl Wloch a kulturális kapcsolatok társaságának főtitkára, Johann

Link az állami művészeti bizottság munkatársa és Rudolf Halbrecht, a Német Munkaerőtartálok Hivatalának helyettes vezetője. A küldöttséget a pályaudvaron a magyar külügyminisztérium, a népművelési minisztérium, az oktatásiügyi minisztérium, a Magyar Tudományos Akadémia és a Kultúrkapcsolatok Intézetének képviselői fogadták.

Zsákutcába jutottak a Saar-vidék kérdésével kapcsolatos francia-német tárgyalások

London (MTI). A londoni rádió jelentése szerint nyugatnémet hivatalos körök megállapították, hogy a Saar-vidék jövőjéről folyó — francia-német tárgyalások zsákutcába jutottak —

nyugatnémet körök szerint Adenauer még az alapelvekben sem tudott megegyezni Franco's-Ponnet nyugatnémetországi francia főbiztosai.

A múltévi TÜKER-hitelakcióban résztvevők figyelmébe

A TÜKER vállalat elszámolási főosztálya intézte a dolgozók 1952-53. évi tüzeltárgy hitelakciójának országos végelszámolását. Az elszámolás még augusztus hónapban befejeződött. Minden dolgozó, aki a hitelakció ke-

retében az 1952-53-as tüzeltárgyban többet fizetett be, mint amennyi a részére ténylegesen leszállított tüzeltárgy ellenértéke, közvetlenül saját munkaadójától kapja meg a visszajáró pénzüsszeget.

Tolsztoj ünnepély a Kossuth gimnáziumban

A nagy orosz klasszikus író: Tolsztoj Leó születésének 125-ik évfordulója alkalmából a Kossuth gyakorló leánygimnázium orosz szakköre tartalmas ünnepség keretében emlékezett meg szombaton délután a nagy orosz írói és emberi nagyságáról. A szakkör tagjai orosz és orosz nyelven méltatták Tolsztoj írói munkásságát (Buzáki Judit), az orosz parasztyermek felé fordulását (Uray Éva) és legnagyobb munkáját, a Háború és Béke című regényt (Péter Katalin). A regénynek két részletét dramáizálva be is mutatták. Az író apróbb műveiből is adtak elő orosz

nyelven a szakkör tagjai. A szakkör vezetője: Katona Anna kiváló tanár Tolsztoj emberi nagyságáról beszélt és arról az örökségről, amit az író a szocializmust építő utókorra hagyott. A vezető munkáját dicséri a szakköri tagok lelkes és őszinte irodalmi munkája és szép beszéde.

Az ünnepségnek szépszámu diákközönsége volt. Ez azt bizonyítja, hogy diákságunk érdeklődik a baráti Szovjetunió klasszikus irodalmi hagyományai iránt és tanulni akar belőle.

Orbán Józsefné.

Pártu
gének
kosi
hogy a
tározat
nagy fe
zetekre
scinek
gyobb
MNDSt
mánypr
hoz na
gyűjtés
szobosz
zory
elen
ben. F
headás
das. A
tározan
tő a
kérlek
asszon
headás
város
a toja
marad
asszon
szonyo
tudják
tartási
a beac

A ne
ték m
fel —
szivess
kos as
teljesít
adásuk
még te
va. Mo
sal vol
nek h
fogadt
rendez
Sipo
ségi te
Bukov
toatás
lakóit
zókka
jükröl

Neg
cán.
főre,
Disz
teik
nemh
szeke
scrat
csat
vasár
első
zanc
tok a

Dé
linsz
forgo
mű t
pirul
A já
ndk,
ölm
ta t

ket
vü
lások
nek
siker
úta
első
gyűj
kilo
öcsk
hely

lent
örör
gád
Ny
dik
sai-
tész
állj
F
bizo

Sípos Ferencné utcájában nincs hátralékos

Jó munkát végeznek a hajdúszoboszlói MNDSz tagok

Pártunk Központi Vezetőségének október 31-i ülésén Rákosi elvtárs arról is beszélt, hogy a Központi Vezetőség határozatának megvalósításában nagy feladat vár a tömegszervezetekre. Kormányunk célkitűzéseinek megvalósításához nagyobb segítséget kell adni az MNDSz asszonyainak is. A kormányprogram megvalósításához nagyban hozzájárul a beajánlott terv teljesítése. Hajdúszoboszlón pár héttel ezelőtt bizony még nem nagyon jártak el a beadási terv teljesítésében. Főleg a tojás- és baromfi-beadásnál volt nagy a lemaradás. Az MNDSz vezetősége határozatot hozott, hogy a tanácsot a hátralékosok névsorát elkérjük és felkeresik azokat az asszonyokat, akik elmaradtak a beadással. Hiszen szegény az a város asszonyaira, hogy éppen a tojás-, tej-, baromfi-beadással maradtak le. Pedig ez főként az asszonyok kötelessége. Az asszonyok nevelik a baromfiakat, tudják mennyi tojás kell a háztartási szükségletre, mennyi jut a beadásra.

Példát mutatnak

A nőnapon — ahol megbeszéltek melyik asszony kiket keres fel — többen elmondták, hogy szívesen felkeresnék a hátralékos asszonyokat, de még nem teljesítették maguk sem a beadásukat. Váczai Sándornéknak még tojásbeadása volt elmaradva. Molnár Sándorné tejbeadásal volt hátralékban. Azok, akiknek hátralékuk volt még, megfogadták, hogy először maguk rendezik beadásukat.

Sípos Ferencné, — aki vezetőségi tag is az MNDSz-ben — id. Bukovics Sándornéval meglátogatják rendszeresen az utca lakóit. Elbeszélgetnek a dolgozókkal a mindennapi munkájukról, a mindennapi esemé-

nyekről. Síposné figyelemmel kíséri, hogy ki mikor teljesíti beadását, vagy mi az oka, hogy elmaradt valaki a beadással. Ha pár napig nem megy el valamelyik házhoz, már a szomszédok keresik fel. Elmondják neki: „na bevittem 3 kiló baromfi”, vagy „rendeztem egész évi tojásbeadási kötelességemet”. „Igyekszem, nehogy miattam az egész utca szegényben maradjon.” Mert már öv. Sípos Ferencné utcája két éve tartja a büszke „Béke utca” címet. Most is már megletti a jó munkának az eredménye. Az utcában mindenki teljesítette egész évi beadási kötelességét.

Több asszony vállalta, hogy az utcájában nem maradnak el a beadással. Valon Jánosné a Zrínyi utcában, Barta Danielné az Adam utcában, Ó. Nagy Lászlóné a Galgóc-soron kísérik figyelemmel a beadás teljesítését. A lemaradókat meggyőzik, hogy ne legyen egyetlen háttul kullogó sem az utcában.

De jól dolgoznak Kiss Andrásné, Gy. Kovács Antalné, Vas Sándorné, Kovács Dezsóné, Sáfi Sándorné, Dede Lajosné, Kovács Károlyné és még többen. Hetenként felkeresik a hátralékosokat. Megkérdezik, miért nem tudta eddig rendezni a beadását? Segítenek a dolgozóknak panaszait orvoslásában. Bizony nem egy esetben megtörténik, hogy a tanács rossz nyilatkozata miatt olyan dolgozót keresnek fel a nőnevelők, akik már régen rendezték egész évi beadásukat. Ez igen komoly hanyagság, amit az asszonyok már el is mondtak a tanácsnál.

A tanyákra is kijárnak

Az MNDSz-asszonyok a piacon is elbeszélgetnek azokkal, akiknek még hátralékuk van, hogy mit jelent az, ha mindenképp idejében pontosan teljesíti az

állammal szembeni kötelezettségét, ezzel is hozzájárulnak az életszínvonal emeléséhez.

Több asszony panaszkodott már, hogy a beadást igen hátráltatja az, hogy a baromfi-éveshelyen kevés az átvevő és sokszor reggel 8 óratól délután két óráig ott kell állni. De még nem intézkedtek az illetékesek.

A télen amikor a Galgóc-soron kisgyűlés volt, az asszonyok nem igen jöttek össze, mert rossz volt a járda. Ó. Nagy-né a tanács segítségével megszervezte a járda építését. Ma már kész a járda és kényelmesebben járhatnak az esős időben is az utca dolgozói. A galgóc-sori dolgozók nem is maradtak el sem az adóval, sem a beadással.

Az MNDSz törődik a tanyasi asszonyokkal is. Minden héten 3-4 asszony a határba is kijár, hogy ott a dolgozó asszonyokkal elbeszélgessenek. Megbeszéljék a kormányrendeleteket, mit jelent a családvédelmi határozat: új szülőotthonok bőveszések, mapkőzik épülnek, több, olcsóbb gyermekruhát lehet vásárolni, iskolák, egyetemek kapui nyitva vannak a parasztember gyermeke előtt is.

Az asszonyok jó munkájukat nagyban hozzájárult, hogy az utóbbi időben Hajdúszoboszlón mindennap több és több dolgozó teljesíti beadási kötelességét. A tanácsnál kiszámolták, ha mindennap annyi dolgozó teljesíti beadását, mint az elmúlt héten, akkor december 21-ére a város teljesíti egész évi beadási tervét.

De még nagyobb eredményt értek volna el az MNDSz-asszonyok, ha a falusiágokra kiírták volna azoknak az asszonyoknak a neveit, akik már rendezték a beadásukat és megbírálták volna a lemaradókat.

Lipsei Mária.

CSOKONAI EMLÉKÜNNEPSÉG DEBRECENBEN

Ma van Csokonai Vitéz Mihály születésének 180. évfordulója. Ebből az alkalmából, a nagy debreceni költő tiszteletére — a Csokonai emlékbizottság, valamint a Városi Tanács Népművelési Osztálya emlékünnepeket rendez.

Az ünnepség délelőtt 11 órakor kezdődik, amikor is az üzemek, tömegszervezetek és iskolák képviselői megkoszorúzzák Csokonai Hatvan-utcai temetőben lévő sírrel, majd déli 12 órakor a Déry-műzeumban ünnepélyes keretek között megnyitják a Csokonai emlékkiállítását, délután 3 órakor pedig a költő szobrát koszorúzzák meg Debrecen dolgozóinak képviselői.

Este 7 órakor a Csokonai Színházban kezdődik ünnepség. Ezen dr. Juhász Géza egyetemi professzor mond ünnepi beszédet. A színházban rendezett emlékünnepeken fellépnek a Csokonai Színház művészei: a költő több híres alkotását tolmácsolják majd, míg a Debreceni Népi Együttes kórusa megzenésített Csokonai verseket ad elő.

Mikor hozzák végre rendbe Csokonai lakóházát?

Ma ünnepeljük Csokonai Vitéz Mihály születésének 180. évfordulóját. Az egész ország s közte elsősorban mi, debreceniek mely kegyelettel emlékszünk ezen a napon nagy költőnkre. Emlékezésünk kifejezésre jut abban is, hogy rendezhozzuk sírrel, azonban a házát, melyben élt és meghalt a rom és pusztulás jellemzi. A Darabos utca 19. számú házban lakom. Itt élt és itt halt meg ebben a házban nagy költőnk Csokonai. A kapu felett ezt márványtábla hirdeti, de nem sokáig, mert a falról a vakolat lehullott és így a tábla is bármelyik percben leeshet. A kapu bejárattal szembe van a városban nincs még egy ilyen el-

hanyagolt ház! A szobákba beesik az eső, a vakolat lehullott a falakról.

A házat gyakran keresik fel tanárok, diákok, turisták, történészek. Szomorúan állapíthatják meg valamennyien, hogy a ház Csokonai emlékéhez nem méltó állapotban van. A KIK mérnöki hivatalában évek óta 19-szer sürgették a ház renoválását. Már a pénz is rendelkezésre áll, csupán a KIK hanyagságán mulik, hogy még mindig nem hozzák rendbe Csokonai egykori lakóházát a város nagy szégyenére.

Bíró Lajos csiszoló. Orvosi Műszergyár.

Tegyük csinosabbá üzleteinket

Olvastam a Szabad Népből, hogy a Szovjetunióban milyen nagy gondot fordítanak a kereskedelemre. Mi is azt szeretnénk, ha amellett, hogy egyre javul az árullatás, üzleteink is szebbek, csinosabbak lennének.

A Hatvan utca 53. szám alatt van egy Népbolt. Az ajtó felett alig észrevehető kis tábla: 119. számú bolt. Debreceni Elemiszer-kiskereskedelmi Vállalat. Már egy éve, hogy az üzlet a vállalat kezelésébe került, de ez alatt az egy év alatt semmit nem csinosítottak rajta. Nincs kirakata, féldoldalt a re-

dőny állandóan lehúzva, a redőny feletti részt beszédkézik, a deszkák közt rések, nyílások. Téli a havat, nyáron a port hordja be a nyílásokon a szél.

Belül az egyébként tágas nagy helyiséget korszerűtlenül, csunya bútorzattal rendezték be. Helyesen lenne több gondot fordítani erre az üzletre, melyre a környék lakóinak igen nagy szükségük van. Ugyanis a közelben lévő 51-es számú bolt kicsi, nem tudja a forgalmat lebonyolítani.

Nagy Györgyné, Hatvan u. 55. szám.

A nádudvari fiúiskola őszi üdültetése

Népköztársaságunk a Szakszervezetek Országos Tanácsán keresztül az elmúlt tanévben többszáz tanuló részt vett tavaszi üdültetésben. Az üdültetésben egyes osztályok tanulói vettek részt tanítók juttatva, így közben tanulmányaikban sem maradtak el. Ez lehetővé tette, hogy nemcsak fizikailag erősödtek meg, hanem szellemileg is felrészelték és általános tanulmányi eredményük is emelkedett.

A folyó tanév első felében ismét többszáz arra érdemes, szorgalmával tanulmányi eredményével és magatartásával kiemelkedő általános iskolai tanuló részvételű őszi üdültetésben.

Megyényből a nádudvari IV/b. fiúosztályra esett a választás, ahonnan 49 tanuló indult november 7-én Parádára Kádár József osztálytanító vezetésével. Ennek az osztálynak tanulmányi állaga az elmúlt tanév végén 3.7 volt. Az osztályban igen jó úttörő munka folyt, a vasgyújtásban első volt az alsótagozatos osztályok között.

Az üdülés egész ideje alatt az üdülőben rendszeres oktatás lesz.

az osztályvezető nevelő vezetésével. A tanulók magukkal vitték az üdülésre tankönyveket, tanszereiket. A tanuláson kívül pedagógusok felügyelete mellett sportolással, szabadidő játékokkal teszik kellemessé a növekedéskor üdülését. Az üdülésben a tanulók és a pedagógusok teljes ellátást kapnak. — Emellett állandó orvosi ellátásról, valamint ápolónői és gondozónői felügyeletről is gondoskodik az üdülő vezetők. Az iskolától az üdülőig és vissza a tanulók és a kísérő pedagógusok szállítását részben vonattal, részben autóbusszal oldja meg a SzOT.

Ez az üdülés — ami a nyári nagyarányú üdültetéssel együtt pártunk gondoskodó szeretetének kifejeződése, dolgozó népünk szorgalmas munkájának következménye — buzdítja meg a tanulmányi tanulókat arra, hogy szorgalmas tanulással, fegyelmessé magatartással a következőkben is érdemlő ki a közös üdülést.

Kreiser Sándor tanulmányi felügyelő.

Új elszívó berendezések az Orvosi Műszergyárban

A kormány programja munkavédelmi feladatainak üzemünkben történő megvalósítása komoly feladatot ró rám, vállalatigazgatóra. Az elszívó berendezéseket készítő üzemek kapacitását annyira megterhelik ren- deléssel, hogy a Budapesti Szellőző Művek egy elszívó berendezés elkészítését csak egy, vagy másfél éves határidővel később tudja elkészíteni. Ebben a problémánkban már másodjára sietnek segítségünkre a Debreceni Fémfeldolgozó KTSZ dolgozói, valamint Garaj elnök elvtárs. Kövesi műszaki vezető kezdeményezésére, irányítására el-

készítettek üzemünk számára az év szeptember 1-ig két hatalmas porelszívó berendezést.

November 7. tiszteletére, tervben felül december 31-i határidőre elkészítettek négy kisebb elszívó készüléket, amely nagyban hozzájárul az üzemünk beruházási tervének teljesítéséhez.

Az üzem minden dolgozója nevében köszönetet mondok a Fémfeldolgozó KTSZ dolgozóinak elvtársias és odaadó segítségéért és azért, hogy hozzá segítettek bennünket a dolgozók egészségvédelmének biztosításához — írja Nadas Károly, az Orvosi Műszergyár igazgatója.

K. T.

VASGYÚJTÓKKAL DEBRECENBEN

Négyezer lelkes fiatal az utcán. Négyezer középiskolás, úttörő, ifjúmunkás; sok közülük Diszcsa. Vidám hangzárattal telik meg az almosan ébredő novemberi reggel, az utakon apró szekerek zörögnek, másutt kosarak, zsákokat visznek. Noha is esatlan, friss sziből fakadó. A vasárnapi nagy fémgyűjtési nap első órájában járunk, most rajzanak szét a brigádok, a csoportok a város minden irányába.

Délelőtt 10 óra. A Bajcsy-Zsilinszky utca sarkán valóságos forgalmi akadály. A MÉM 1. számú átvételező járművel, kipi- rult arcú fiatalok ostromolják. A járdán vastemezek, ócska kan- nak, egyéb hulladékok, továbbá ólom és fém. A vasgyűjtési esak- ta legfrissebb eredményei.

Engedjen be már bennün- ket néni! — kiabálják a Végked- nő Mihály-utcai általános iskol- áskorú kórusban. Mikor ók kerül- nek sorra, büszkén újságolják sikerüket. A Vörös Hadsereg útja házáig jártak be s már az első két órában 50 kiló vasat gyűjtöttek. A Leány-utcaiak 17 kiló ólom és nagymennyiségű ócska tevezet hoztak az átvéte- helyre.

Csak az ólom 54 pontot je- lent a számlánkra — újságolja örömmel Varga Katalin, a brigád egyik legfiatalabb tagja. Nyugra, kedvesarcú lány, az öv- dik általánosba jár. Ahogy tár- sai mondják, nemcsak a gyűjt- ésben, de a tanulásban is meg- állja a helyét.

Fischer Andorné boltvezető bizony egyedül állig győzi írni

a számlákat és ragasztani a ké- kes zoldhasú bélyegeket. Ha tíz- keze volna most, az is elkele. Bár több éve dolgozik a szak- mában, ismeri a fiatalok szor- galmát, de még ő maga sem szá- mított ilyen forgalmas délelőt- tre.

Hatad az ásó a puha földre, egyre mélyebben. A fél méterrel állig nagyobb átmérőjű gödröt kíváncsian állják körül az em- berek.

— Na most .. most lesz va- lami — szól izgatottan, a „druk- kolástól” kipirult arcú Kovács- di László elvtárs, a gépipari technikum igazgatója.

Valóban, fémesen cseng az ásó.

Hurrá, megvan a vas!... Mindnyájan lehoznak. A gö- dör mélyén barna hártya az ég- nek feszítve, feltárik az első vas- lemez. Aztán sörbe, egyre több. A próbasás kitűnően sikerült. Rövid néhány perc alatt leg- alább másfél mázsa hulladék ke- rült a felszínre. A többi egyelőre még a föld gyomra rejtégeti, de már nem sokáig. Hétfőn délután a gépipari technikum 20 tagú brigádja látogat el a Hajdúszá- Gyógyászgyárba s az építkezés idején földbedobált, s eltemetett vasalkatrészeket mind egy szá- lig kitermeli.

Legelőbb másfél vagonnyi „szákmányra” számítanak! Nagy szó ez. Ha sikerül, ak- kor már nem is előzi meg senki a Gépipari technikumot a köz- épiskolások vasgyűjtési verse- nyében.

Eredményesen gyűjtene az üzemek, az üzemi ifjúmunkások is. Felkutatója a műhelyek, a padlások, a telephelyek rejtett zugait, s egy esemény hordják a felderített „leleteket”. Gyűlik a vas, fém, itt is szépen. A Debre- ceni Vágóhid már eddig is 91 mázsa vasat adott be, 40 száza- lékkel jobbat, mint amennyit a terv előír. A Lakatos- és Vas- öntő Vállalat, a Dohánygyár, a Ruhagyár is kitelt magáért.

A vasárnapi gyűjtési munka lendülete az üzemek területén azonban messze elmaradt a köz- épiskolások úttörők lelkesedé- se mögött. Körutunk során mind- össze két stráfszekeret látunk, ami üzemi vasat vitt, ez is egy kisebb vállalat, a 61/5 Szekipari gyűjtötte össze.

Délután 2 óra. A szekerek, var- gonek áradata lassan elcsende- sedik, bezárnak az átvételezők. A MÉM Külsőbászártéri központi telepen a „vezérkar”, Rácz igaz- gató, Kálmán László telepvezető a legfrissebb eredményeket ta- laltgatják. Még nincsen végleges kép, de gyors fejszámolásár- lal tenni. Vasárnap délelőtt Debrecen 12 átvételező üzem s a társadalmi átvételezőkén kö- zvet egy vagon vasat, 315 kiló fé- met gyűjtöttek, a megyében meg- ennél is jobbat. Ezzel Hajdú-Bi- har előirányzatának 77 százalé- kát már teljesítette, 27 százalé- kal több vasat gyűjtött össze, mint amennyit a félhavi terv előír.

Biztos íté ez a teljes siker, tel- jes győzelem felé...

ad!
tömött
1953.
fel,
at.
e.
kra,
ra.
nyadat,
MIHALY
kétheti
stítotték, má-
Komárom,
sa, Komló,
tői példamu-
9 százalékon
15-én Buda-
TE
káros bakté-
tulajdonosa,
keelő időben-
ig tart. Ha
sörnyező le-
a fejés után
bakteriumölő-
től is meg-
elek felsze-
hogy a vil-
t tejet azon-
szivattyú-
gesztyón ke-
vára kerül.
s hirtelen le-
letti rubatá-
ihenőt ren-
poratóriumot.
Ez a sok
tatta a kol-
tköznapit éle-
több a sza-
olvashatnak.
thatnak. El-
ves állatte-
ómiai isko-
ányok a kö-
után a kol-
mert ide kö-
és a további
s tovaszeri
a holnaptól
tunk az újat
i Ivanovics,
Báran, erős
adunk az
a gazdaság
ének nincse-
bőtes irány-
kban és ter-
holnap, még
jövünk táru

